

de fleste af dem, der er hjemløse, ikke selv har valgt at blive hjemløse og gerne vil have et andet liv.

Så forstår jeg ikke, hvordan Dansk Folkeparti, der jo også stiller sig op og siger, at de er den sociale garant i forhold til den borgerlige regering, kan være med til en finanslov, hvor der bliver skåret ned på det boligsociale arbejde, bliver skåret ned på beboerrådgiverne, der netop kan være med til at forhindre, at folk bliver hjemløse; der netop kan sikre, at der er plads til, at de skæve eksistenser kan blive i deres boliger; der netop kan være med til at forhindre, at folk bliver sat ud af deres lejlighed og dermed kommer til at leve på gaden, for man skal ikke leve på gaden ret lang tid, før man får andre problemer.

Så til spørgsmålet om retskravet på en bolig: Har Dansk Folkeparti overvejet i stedet for at fjerne retskravet for nogle at udvide det, så alle får et retskrav, så der bliver ligebehandling af alle i Danmark, og så man sikrer, at alle kan få en bolig?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg var lige ved at falde ned af stolen, for enten er Dansk Folkeparti systematisk blevet misinformeret, eller også ved jeg ikke, hvad der sker. Alt så en melding om, at den her regering satser på de svageste grupper! Er Dansk Folkepartis ordfører i stand til at nævne bare ét eksempel, der ikke er hentet enten fra den forgående regering, som sænkningen af grundkapitalen, eller som ikke betyder forringelser?

Dansk Folkeparti har ikke leveret en øre i de finanslovsforhandlinger, der er afsluttet, til hverken hjemløse, sindslidende, misbrugere eller andre. Der er en forventning om, at vi andre gør det, når vi skal til at forhandle om satspuljen. Det må Dansk Folkeparti vel være glade for at vi er andre der gør.

Det er første gang, der laves en finanslov, hvor ambitionsniveauet, selv hvis regeringens ønske om at få pengene bliver gennemført, i forhold til udsatte grupper sænkes til en fjerdedel – til en fjerdedel – og derfor er det ganske enkelt rystende, og det kan ikke passe, at man har diskuteret det her på Dansk Folkepartis gruppemøde. At gå rundt med den misopfattelse, at den her regering leverer noget til de udsatte grupper, når det ganske enkelt ikke er rigtig!

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Da jeg var ved at falde ned af stolen, var det anden gang, for jeg deler hr. Villy Søvnalds overraskelse, og det var med hensyn til den sortering af svage grupper, som Dansk Folkepartis ordfører finder sig berettiget til.

Må jeg få en nærmere begrundelse for, hvorfor det er mindre rimeligt, at mennesker, som efter min bedste overbevisning ikke selv har valgt at blive flygtninge, ikke skal have tag over hovedet, mens hjemløse, som heller ikke selv har valgt at blive hjemløse, skal prioriteres i den forstand?

Vi taler om to meget svage grupper i meget vanskelige situationer, og når man finder, at det er rimeligt at sortere, vil jeg gerne have Dansk Folkepartis sorteringskriterier. Hvad er det, der gør, at den ene svage gruppe har mere ret end den anden? Det er også i forlængelse af fru Line Barfods spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt svare både fru Line Barfod og hr. Villy Søvnald på kritikken af, at vi er gået med til at skære ned på nogle ting, at der står altså en pulje på 150 mio. kr., der skal udmøntes. Det kan godt være, det ikke rækker, men vi har indgået et forlig, og der har vi selvfølgelig også været nødt til at sluge nogle ting. Men regeringen har givet ord på, at der skal ske noget på hjemløseområdet, og det er vi villige til at følge. Hvis der kommer nogle forslag, som måske koster penge, er vi villige til at se på dem efter den 1. januar 2003, for dette forlig gælder for år 2002.

Med hensyn til retskrav på boliger vil jeg både svare fru Line Barfod, hr. Villy Søvnald og fru Margrethe Vestager: Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan se, at det er urimeligt, at en person, der kommer her til Danmark, har førsteprioritet til en bolig.

Rundtomkring i landets kommuner har de et hyr med at skaffe boliger, f.eks. til akut boligsøgende. Det drejer sig om kvinder, der efter skilsmisse står alene på gaden med både et og to børn, som bliver placeret på vandrehjem, på hotelværelser og rokerer rundt i systemet, alt imens der inde ved siden af hos naboerne flytter en flygtningefamilie ind.

Gå ud og spørg de mennesker, for de kan nemlig ikke forstå, at de rangerer så lavt, som tilfældet er i dag. Vi synes stadig væk, det er